DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

24. september 1998 *

I sag C-413/96,

angående en anmodning, som Højesteret i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Skatteministeriet

mod

Sportgoods A/S,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1), og vedrørende retsvirkningen af en beslutning truffet af Kommissionen efter forelæggelse for Toldkodeksudvalget,

har

* Processprog: dansk.

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (refererende dommer) og L. Sevón,

generaladvokat: s. Alber
justitssekretær: R. Grass,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Skatteministeriet ved Kammeradvokaten ved advokat Karsten Hagel-Sørensen, København

— Sportgoods A/S ved advokaterne Jan Martens og Robert Mikelsons, København

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hans Christian Støvlbæk og Fernando Castillo de la Torre, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. december 1997,

afsagt følgende

Dom

1 Ved beslutning af 20. december 1996, indgået til Domstolen den 27. december 1996, har Højesteret i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt tre præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1, herefter »den omtvistede forordning«), og vedrørende retsvirkningen af en beslutning truffet af Kommissionen efter forelæggelse for Toldkodeksudvalget.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag anlagt af Skatteministeriet mod Sportgoods A/S (herefter »Sportgoods«) vedrørende efteropkrævning af importafgifter af fem partier fodboldstøvler hidrørende fra Thailand.

Fællesskabsretten

3 I henhold til artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3896/89 af 18. december 1989 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1990 for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslande (EFT L 383, s. 1) og Rådets forordning (EØF) nr. 3831/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslande (EFT L 370, s. 1), hvis gyldighed blev forlænget for 1992 ved Rådets forordning (EØF)

nr. 3587/91 af 3. december 1991 (EFT L 341, s. 1), indrømmes der en toldsuspension for varerne i forordningens bilag I inden for rammerne af faste mængder til nulsats og toldlofter.

4 Blandt de deri nævnte varer er varer med oprindelse i Thailand henhørende under toldposition 6402 (»Andet fodtøj, med ydersål og overdel af gummi eller plast«) og 6403 (»Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af læder«) i den fælles toldtarif.

5 I henhold til artikel 7 i forordning nr. 3896/89 og nr. 3831/90, der er indeholdt i afdeling II vedrørende forvaltningen af fællesskabstoldlofterne, kan opkrævningen af told ved indførsel af de pågældende varer med oprindelse i hvert af de omhandlede lande og territorier på ethvert tidspunkt genindføres, når de individuelle lofter er nået på fællesskabsplan.

6 Artikel 9, som er indeholdt i samme afdeling i forordning nr. 3896/89 og forordning nr. 3831/90, hvis gyldighed er forlænget ved forordning nr. 3587/91, indeholder følgende bestemmelse:

»1. Kommissionen genindfører ved forordning på de i artikel 7 og 8 fastsatte betingelser opkrævningen af told over for et af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lande og territorier.

Ved sådanne genindførelser skal Spanien og Portugal genindføre opkrævningen af den told, som disse lande anvender over for tredjelande på den pågældende dato.

2. Selv efter den 31. december [1990 for forordning nr. 3896/89's vedkommende og 1992 for forordning nr. 3831/90's vedkommende, som forlænget ved forordning nr. 3587/91] kan Kommissionen ved forordning træffe foranstaltninger til at indstille afskrivningerne på en præferencebegrænsning, hvis disse begrænsninger overskrides, især som følge af reguleringer af faktisk foretaget indførsel i den periode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Når en medlemsstat foretager sådanne reguleringer, skal den meddele Kommissionen størrelsen af de pågældende afskrivninger, efterhånden som de finder sted. Kommissionen skal ved modtagelsen af disse oplysninger underrette de øvrige medlemsstater.«

7 Opkrævningen af told af varer med oprindelse i Thailand henhørende under toldposition 6402 og 6403 blev således genindført fra henholdsvis den 3. og den 27. marts 1992 ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 513/92 af 28. februar 1992 om genindførelse af opkrævning af told for varer henhørende under KN-kode 6401, 6402, 6404 og 6405 90 10 og med oprindelse i Thailand, som er præferenceberettiget i henhold til forordning nr. 3831/90 (EFT L 55, s. 88), og Kommissionens forordning (EØF) nr. 719/92 af 23. marts 1992 om genindførelse af opkrævning af told for varer henhørende under KN-kode 6403 og med oprindelse i Thailand, som er præferenceberettiget i henhold til forordning nr. 3831/90 (EFT L 78, s. 9).

8 Med hensyn til efteropkrævning af told bestemtes der følgende i den omtvistede forordnings artikel 2, stk. 1, der var gældende, da indførslerne fandt sted:

»Såfremt de kompetente myndigheder konstaterer, at hele eller en del af den import- eller eksportafgift, der forskriftsmæssigt skulle have været opkrævet for

varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale disse afgifter, ikke er opkrævet hos debitor, foretager disse en efteropkrævning af det manglende afgiftsbeløb.

...«

Hovedsagen

9 Mellem den 1. marts 1990 og den 20. januar 1992 indførte Sportgoods fem partier sportsstøvler, der havde overdel af kunstlæder, og som retteligt skulle have været henført under toldposition 6402 19 00 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur som »Andet fodtøj med ydersål og overdel af gummi eller plast: Sportsfodtøj: Andre varer«. Den dagældende nomenklatur fremgik af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1, herefter »den kombinerede nomenklatur«), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 (EFT L 282, s. 1), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990 (EFT L 247, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 (EFT L 259, s. 1).

10 Ved en fejl begået af Sportgoods' speditør blev de fem partier imidlertid i angivelserne om overgang til fri omsætning henført under toldposition 6403 19 00 i den kombinerede nomenklatur som »Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af læder: Sportsfodtøj: Andre varer«.

11 På det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder antog angivelsen om varens overgang til fri omsætning, gjaldt der toldpræferencer for sidstnævnte toldposition inden for rammerne af toldlofterne i forordning nr. 3896/89 og nr. 3831/90, hvorfor der hverken blev opkrævet eller betalt told ved indførslen af fodboldstøvlerne.

12 De fem forkerte angivelser af toldpositionen blev opdaget ved et kontrolbesøg, som Told- og Skatteregion Horsens foretog i slutningen af 1992. Da toldfritagelserne på dette tidspunkt ikke længere var gældende for den toldposition, som de pågældende varer skulle have været angivet under, krævede de danske myndigheder efterbetaling af told beregnet af de fem partier til et samlet beløb af 271 249,40 DKK.

13 Da denne afgørelse blev fastholdt af Told- og Skattestyrelsen i skrivelse af 27. maj 1993, anlagde Sportgoods sag mod Skatteministeriet ved Østre Landsret.

14 Den skriftlige forberedelse af sagen for Østre Landsret blev udsat med henblik på at anmode Kommissionen om at træffe beslutning om, hvorvidt det under de i sagen foreliggende omstændigheder var berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter i medfør af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter (EFT L 175, s. 1), der var gældende på det pågældende tidspunkt.

15 Ved beslutning K(94) 1854 endelig udg. af 18. juli 1994 om konstatering af, at det ikke er berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter i et bestemt tilfælde, udtalte Kommissionen, at indrømmelse af fritagelse ikke var berettiget i denne sag.

16 I dom af 22. september 1995 fastslog Østre Landsret ikke desto mindre, at den omhandlede efteropkrævning ikke havde hjemmel, eftersom artikel 2, stk. 1, i den omtvistede forordning ikke omfattede urigtige positionsangivelser, som ikke har haft beløbsmæssig betydning.

17 Skatteministeriet har anket dommen til Højesteret, som — da den er af den opfattelse, at tvisten rejser spørgsmål om fortolkning af fællesskabsretten — har besluttet at udsætte sagen og anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»*Spørgsmål 1*:

Skal Rådets forordning nr. 1697/79 om efteropkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT 1979 L 197, s. 1), artikel 2, stk. 1, fortolkes således, at adgangen til efteropkrævning alene angår tilfælde, hvor der er opstået en beløbsmæssig difference, men ikke urigtige positionsangivelser, som ikke har haft beløbsmæssig betydning?

Spørgsmål 2:

Skal ordene '... der forskriftsmæssigt skulle have været opkrævet ...' i artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1679/79 fortolkes således, at

— det er de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder modtager en angivelse, indeholdende en ukorrekt toldposition, der er afgørende for, om der består et beløb, der skulle have været opkrævet?

eller således, at

— det er de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder konstaterer, at en angivelse indeholdt en ukorrekt toldposition, der er afgørende for, om der består et beløb, der skulle have været opkrævet?

Spørgsmål 3:

A. Hvilken retsvirkning har en beslutning fra Europa-Kommissionen efter forelæggelse for Toldkodeksudvalget, rettet til en medlemsstat i anledning af, at en medlemsstat har anmodet udvalget om at træffe beslutning om, hvorvidt det under nærmere omstændigheder er berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter, og hvorved Kommissionen og udvalget bestemmer, at det ikke er berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter, som var omhandlet i medlemsstatens anmodning til udvalget?

B. Er det foreneligt med de retsvirkninger, der er beskrevet i svaret på spørgsmål 3 A, at en ret i den pågældende medlemsstat i en dom bestemmer, at der ikke bestod et fornødent retsgrundlag for efteropkrævning af importafgifter?«

Første og andet spørgsmål

18 Med første og andet spørgsmål, der skal undersøges samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, stk. 1, i den omtvistede forordning, som fandt anvendelse på tidspunktet for hovedsagens faktiske omstændigheder, skal fortolkes således, at når der ved efterfølgende kontrol er opdaget en fejl i den tarifering af en vare, der blev foretaget i angivelsen om overgang til fri omsætning, og når opkrævningen af told af varer henhørende under den toldposition, som varen skulle have været tariferet i, var suspenderet, da angivelsen blev antaget, men var genindført, da fejlen blev opdaget, skal toldmyndighederne ved

beregningen af den told, der forskriftsmæssigt skulle have været opkrævet, tage hensyn til de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, hvor angivelsen blev antaget, eller således, at de skal tage hensyn til de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, hvor tariferingsfejlen blev opdaget.

19 Skatteministeriet er af den opfattelse, at det er de faktiske og retlige omstændigheder på det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder konstaterer, at en angivelse indeholdt en ukorrekt toldposition, der er afgørende for, om der består en toldskyld, og om der skal foretages efteropkrævning af told.

20 Sportgoods har derimod gjort gældende, at når der på tidspunktet for antagelse af angivelsen om overgang til fri omsætning var toldfritagelse for varer med oprindelse i Thailand henhørende under toldposition 6402 19 00 i den kombinerede nomenklatur, kunne der ikke opstå toldskyld, hvorfor der ikke var hjemmel til efteropkrævning af told.

21 Ifølge Kommissionen er tidspunktet for antagelse af angivelsen om varens overgang til fri omsætning afgørende for, om en toldskyld er opstået. Når det som i den foreliggende sag konstateres, at der er opstået en toldskyld, er myndighederne som udgangspunkt i medfør af artikel 2, stk. 1, i den omtvistede forordning forpligtede til at efteropkræve den told, der skulle have været opkrævet, i givet fald under hensyntagen til, at den normale toldsats er blevet genindført.

22 Der skal herefter foretages en undersøgelse af, hvilket tidspunkt der skal tages i betragtning ved beregningen af det skyldige toldbeløb, af anvendelsen af reglerne om generelle toldpræferencer, og i givet fald af forpligtelsen til at foretage efteropkrævning af toldskyld.

Det tidspunkt, der skal tages i betragtning ved beregningen af det skyldige toldbeløb

23 Det bemærkes for det første, at i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 3, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2144/87 af 13. juli 1987 om toldskyld (EFT L 201, s. 15), der var gældende på tidspunktet for hovedsagens faktiske omstændigheder, opstår toldskyld ved indførsel bl.a. på det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder antager angivelsen af varens overgang til fri omsætning.

24 Det fremgår for det andet af artikel 11, stk. 1, i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning (EFT L 205, s. 19), der var gældende, da indførslen af de pågældende varer fandt sted, at med forbehold af de særlige regler, der anvendes inden for rammerne af generelle eller særlige fællesskabsordninger, opkræves importafgifter efter de satser eller beløb, der er gældende på det tidspunkt, hvor angivelsen antages, og med samme forbehold skal samme tidspunkt tages i betragtning ved fastsættelsen af de øvrige beskatningselementer for varerne såvel som ved anvendelsen af de øvrige bestemmelser vedrørende varernes overgang til fri omsætning.

25 Det følger heraf, at når toldmyndighederne under en kontrol opdager en fejl ved den tarifering af en vare, der er foretaget i angivelsen om overgang til fri omsætning, skal de som udgangspunkt træffe de nødvendige foranstaltninger til på grundlag af de nye oplysninger, der foreligger, at foretage en ny beregning af den told, der forskriftsmæssigt skulle have været opkrævet på tidspunktet for antagelsen af angivelsen.

Anvendelsen af reglerne om generelle toldpræferencer

26 I henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 3896/89 og forordning nr. 3831/90 indrømmedes der på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning kun en toldsuspension inden for rammerne af faste mængder til nulsats og toldlofter.

27 Toldskylden opstod på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, men ifølge bestemmelserne i nævnte forordningers afdeling II var opkrævningen heraf suspenderet inden for grænserne af de toldlofter, der var fastsat ved disse forordninger. Så snart toldlofterne var nået for de pågældende varer, kunne toldopkrævningen genindføres.

28 I den foreliggende sag er det ubestridt, at da toldlofterne var nået, genindførte forordning nr. 513/92 og forordning nr. 719/92 opkrævning af told ved indførsel af varer med oprindelse i Thailand henhørende under toldposition 6402 og 6403 fra henholdsvis den 3. og den 27. marts 1992 og således inden den pågældende tariferingsfejl blev opdaget.

29 Det er rigtigt — som det fremgår af præamblerne til forordning nr. 3896/89 (24.-27. betragtning) og forordning nr. 3831/90 (30.-33. betragtning) — at det var umuligt at undgå en vis overskridelse af lofterne i forbindelse med forvaltningen af de toldlofter, der var fastsat i disse forordninger, fordi forskellige myndigheder samtidigt var ansvarlige for dem.

30 Det er ligeledes rigtigt, at en sag som den i hovedsagen foreliggende endvidere blot vedrører omtarifering af et vist antal fodboldstøvler, der var omfattet af toldsuspensionen både i den toldposition, der ved en fejl var angivet i angivelsen om

overgang til fri omsætning, og i den, hvori de burde have været tariferet ved antagelsen af angivelsen.

31 Problemet bør imidlertid snarere betragtes i sammenhæng med opbygningen af den pågældende toldsuspensionsordning, der afhænger af, at de fastsatte lofter overholdes så nøjagtigt som muligt.

32 Hvis man accepterede en efterfølgende overskridelse af lofterne ved omtarifering af varer som følge af, at det opdages, at importøren har tariferet en vare forkert, efter at loftet for den toldposition, hvori varen skulle have været tariferet, er nået, og opkrævningen af told ved indførsel af de pågældende varer er blevet genindført, måtte man acceptere overskridelsen uanset varernes mængde og værdi og uanset, om en toldsuspension var gældende for begge toldpositioner eller kun for den ene af dem på tidspunktet for antagelsen af angivelsen.

33 Ved en sådan fortolkning ville både den forordning, der fastsætter toldlofterne, og den forordning, der genindfører opkrævningen af told, miste deres effektive virkning. Endvidere ville muligheden for at anmode om efterfølgende overskridelse af lofterne kunne give anledning til misbrug.

34 Det følger heraf, at når toldloftet er nået, og toldopkrævningen er genindført på det tidspunkt, hvor toldbeløbet omberegnes, kan indførslen ikke længere henføres under toldsuspensionen.

35 Endvidere bemærkes, at da toldsuspension ikke har tilbagevirkende gyldighed, kan en importør ikke drage fordel af den, når den er indført efter antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning.

Forpligtelsen til at foretage efteropkrævning af toldskyld

36 Når toldmyndighederne efter at have omberegnet toldskylden på grundlag af de på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning gældende satser konstaterer, at den pågældende indførsel ikke længere kan henføres under en toldsuspension, skal den omberegnede told forskriftsmæssigt opkræves.

37 Når denne told ikke er opkrævet hos debitor, skal toldmyndighederne i henhold til bestemmelserne i den omtvistede forordning foretage en efteropkrævning af det manglende toldbeløb.

38 Herefter skal første og andet spørgsmål besvares med, at artikel 2, stk. 1, i den omtvistede forordning, som fandt anvendelse på tidspunktet for hovedsagens faktiske omstændigheder, skal fortolkes således, at når der ved efterfølgende kontrol er opdaget en fejl i den tarifering af en vare, der blev foretaget i angivelsen om overgang til fri omsætning, og når opkrævningen af told af varer henhørende under den toldposition, som varen skulle have været tariferet i, var suspenderet, da angivelsen blev antaget, men var genindført, da fejlen blev opdaget, skal toldmyndighederne ved beregningen af den told, der forskriftsmæssigt skulle have været opkrævet på det tidspunkt, hvor angivelsen blev antaget, ikke tage hensyn til suspensionen.

Tredje spørgsmål

39 Ifølge Skatteministeriet har Kommissionen implicit i sin beslutning af 18. juli 1994 bestemt, at der var hjemmel til efteropkrævning af den omhandlede told. Denne

beslutning er bindende for de nationale domstole, som derfor ikke kan fastslå, at der ikke foreligger en sådan hjemmel.

40 Kommissionen har ligesom Sportgoods gjort gældende, at den i forbindelse med sin beslutning af 18. juli 1994 ikke har taget stilling til, om der er hjemmel til at foretage efteropkrævning af importafgifter, men at dette er en selvstændig forudsætning for i medfør af forordning nr. 1430/79 at kræve tilbagebetaling af eller fritagelse for told. Der er derfor intet til hinder for, at de nationale domstole kan fortolke den omtvistede forordning og i givet fald afgøre, at der ikke er en sådan hjemmel. En sådan afgørelse er ikke ensbetydende med, at Kommissionens beslutning erklæres ugyldig.

41 Det skal blot bemærkes på den ene side, at som Kommissionen har påpeget, har den ikke i sin beslutning af 18. juli 1994 taget stilling til, om der er hjemmel i den omtvistede forordning til at foretage efteropkrævning af tolden. Beslutningen indeholder ingen retlige eller faktiske oplysninger herom, der kunne være bindende for alle organer i den stat, den er rettet til, herunder domstolene.

42 På den anden side fremgår det af den omtvistede forordning, at toldmyndighederne har en forpligtelse til at foretage efteropkrævning af manglende told. Det var i den foreliggende sag ikke nødvendigt, at Kommissionen i en beslutning udtalte sig om, hvorvidt der var hjemmel i den pågældende forordning til at foretage en sådan efteropkrævning.

43 Det tredje spørgsmål skal derfor besvares med, at når Kommissionen efter forelæggelse for Toldkodeksudvalget har truffet en beslutning, rettet til en medlemsstat, om, at det i et givet tilfælde ikke er berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter i medfør af bestemmelserne i forordning nr. 1430/79, men beslutningen ikke indeholder nogen retlige eller faktiske oplysninger om spørgsmålet om hjemmel til at foretage efteropkrævning af de pågældende importafgifter i medfør

af den omtvistede forordning, kan en national domstol tage stilling til dette spørgsmål, i givet fald efter at have bragt proceduren i traktatens artikel 177 i anvendelse.

Sagens omkostninger

44 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Højesteret ved beslutning af 20. december 1996, for ret:

1) **Artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, skal fortolkes således, at når der ved efterfølgende kontrol er opdaget en fejl i den tarifering af en vare, der blev foretaget i angivelsen om overgang til fri omsætning, og når opkrævningen af told af varer henhørende under den toldposition, som varen skulle have**

været tariferet i, var suspenderet, da angivelsen blev antaget, men var genindført, da fejlen blev opdaget, skal toldmyndighederne ved beregningen af den told, der forskriftsmæssigt skulle have været opkrævet på det tidspunkt, hvor angivelsen blev antaget, ikke tage hensyn til suspensionen.

2) **Når Kommissionen efter forelæggelse for Toldkodeksudvalget har truffet en beslutning, rettet til en medlemsstat, om, at det i et givet tilfælde ikke er berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter i medfør af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, men beslutningen ikke indeholder nogen retlige eller faktiske oplysninger om spørgsmålet om hjemmel til at foretage efteropkrævning af de pågældende importafgifter i medfør af forordning nr. 1697/79, kan en national domstol tage stilling til dette spørgsmål, i givet fald efter at have bragt proceduren i EF-traktatens artikel 177 i anvendelse.**

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Edward Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 24. september 1998.

R. Grass C. Gulmann

Justitssekretær Formand for Femte Afdeling